

Vtip je v tom, že jsem se splet,
že jsem to nevěděl hned.
Když jsem tě před léty klov,
jen jako fór beze slov.

Tenkrát há, há, já se smál,
hodně há, há, já se smál.
Tehdy já, já, já se smál,
Oho-hó.

Potom jsi začala být,
na koni, já začal mít,
náladu pod psa a hned,
smála ses, že jsem se splet.

Strašné há, há, há mi zní,
hrozná há, há, há mi zní.
Strašné há, há, há mi zní,
Oho-hó.

Však tvůj smích, jednou přejde,
dávno, dávno vím.
Jenže to nejde, nejde,
nejde, tak co s tím.

A zase je tu ten smích,
pálí mě jak čistej líh.
Pálí mě jak žhavej proud,
najdu si klidnější kout.

Zase há, há, há mi zní,
tvoje há, há, há mi zní.
Zase há, há, há mi zní,
Oho-hó.

Za chvíli, smích tě přejde,
dávno, dávno vím.
Ne, že to nejde, nejde,
nejde, tak co s tím?

Řeknu ti překrásnej vtip,
na kterej dalas mi tip.
Tak se tu bezvadně měj,
a sama sobě se směj.

Sobě há, há, há se směj,
dobře há, há, há se měj.
Sobě há, há, há se směj.